

1001/14 Nr. 03/437
La nr. 01/1898 din 27 decembrie 2013

Ministerul Tehnologiei Informației și Comunicațiilor

Cu referire la proiectele Legii cu privire la organizarea și funcționarea serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112 și Hotărîrii Guvernului privind aprobarea acestuia, prezentate spre avizare, expunem următoarele.

1. Categoriile de Servicii Specializate de Urgență definite la art. 2 ca entități cu rol de intervenție imediată pentru soluționarea situațiilor unde există un risc direct pentru viața sau sănătatea populației, ordinea publică, proprietatea publică sau privată ori mediu (Serviciul de Asistență Medicală Urgentă, Inspectoratul General de Poliție, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, Centru Antiterorism) se vor contrapune cu cele enunțate la art. 9 alin. (1), în scopul excluderii oricărei divergențe. De altfel, stabilirea listei respectivelor servicii nu trebuie să se includă în noțiune, ci în reglementarea propriu-zisă.

2. Art. 3 alin. (3) de completat după sintagma „cu excepțiile prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. e)” cu cuvintele „din prezenta Lege”. Totodată, indicarea prescurtată a elementelor de structură, precum alineatul (alin.) se va efectua în felul corespunzător.

3. Urmează a fi corelate prevederile de la art. 4 alin. (7) referitoare la accesul la numărul 112 a tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv a persoanelor cu dizabilități și vorbitori de alte limbi, conform normativelor aprobate prin Hotărîre de Guvern, la propunerea Comitetului coordonator interdepartamental pentru asigurarea interacțiunii între Serviciul 112 și SSU, și prevederile de la art. 7 lit. d) privind recepționarea apelurilor de urgență și în alte limbi vorbite pe teritoriul Republicii Moldova, precum și de circulație internațională, conform nomenclatorului aprobat de către Comitet. Astfel, trebuie delimitate clar competențele de reglementare și aprobare ale Guvernului și ale Comitetului sus-menționat, întru excluderea contradicției normelor juridice. De asemenea, atragem atenția asupra necesității elucidării termenului „comitet”, întrucât exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai după explicarea lor în text, la prima folosire.

La art. 5:

4. Textul de la alin. (3) de redactat stilistic, prin excluderea din sintagma „legislația și actele normative în vigoare” a cuvintelor „și actele normative”, deoarece ultimele se regăsesc în noțiunea de legislația în vigoare. Această observație este valabilă și pentru art. 18 alin. (4).

5. La alin. (6) de substituit sintagma „prevederile legale” cu sintagma „prevederile legislației în vigoare”

6. Atribuția enunțată la art. 7 lit. h) „administrarea, dezvoltarea, asigurarea tehnico-materială și financiară, asistență juridică și secretariat” este formulată vag și incert, fapt pentru care necesită a fi redactată.

7. A se revedea structurarea prevederilor de la art. 8, nefiind necesară numerotarea unui singur alineat, ce se cuprinde în acest articol.

8. Redacția art. 9 alin. (3) ce prevede că, „Serviciile Specializate de Urgență întreprind acțiunile necesare privind organizarea intervenției la apelurile de urgență în conformitate cu prevederile regulamentelor și instrucțiunilor interne” este formulată prea general, fiind susceptibilă de interpretare extensivă. În această situație apare riscul ca, între formularea textului legal și cazurile de executare în practică să existe neconcordanță.

În vederea asigurării condițiilor legalității, predictabilității și preciziei la întocmirea actelor legislative, consacrate de art. 3 al Legii nr. 780-XVI din 18 iulie 2003 cu privire la actele legislative, precum și pentru a nu permite lărgirea abuzivă a sferei de competență a autorității emitente, se propune ca textul de lege să prevadă cu exactitate actele, ce urmează a fi elaborate și organele cu drept de aprobare a respectivelor.

A se țină cont că, art. 9 alin. (2¹) al Legii nr. 317-XV din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale prevede, că limitele de reglementare pentru autoritățile administrației publice și instituțiile abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control sunt stabilite, pentru fiecare caz aparte, prin legi.

Această observație este valabilă și pentru art. 5 alin. (4) din proiect.

De asemenea, este necesar a fi revizuită sintagma incertă, dar și periculoasă „acțiunile necesare” întru evitarea unei conduite cu caracter discreționar sau ce depășește limitele de competență.

La art. 15:

9. La alin. (2) referința la Programul național de implementare a Serviciului de urgență național „112” se va completa cu actul și organul cu drept de aprobare a acestuia.

10. Alin. (3) privind prerogativa „administratorului Serviciului 112, în comun cu Serviciul 112 și SSU, de a stabili măsurile necesare pentru reducerea numărului de apeluri abuzive, alertări false și apeluri involuntare” este formulată ambiguu și necesită revizuire. În redacția actuală, norma citată poate crea situații de abuz din partea exponentului puterii de stat. Pe de altă parte, poate atrage contestarea și anularea tuturor măsurilor pe motiv că s-a depășit competența atribuită prin lege.

11. Redacția art. 17 alin. (2) de reformulat, deoarece este ambiguă. De exclus abrevierea „etc.” care nu este proprie textului normativ.

12. Textul art. 21 se consideră inutil și ar putea fi exclus. Această observație se fundamentează pe regula generală că, actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care prevederile actului normativ întocmit pe baza unui act de nivel superior nu pot depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu pot contraveni scopului, principiilor și dispozițiilor acestuia. Mai mult, în conformitate cu art.12 din Legea nr.317-XV din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, proiectele de hotărâri ale Guvernului se elaborează sub formă de:

a) acte care conțin norme de drept pentru exercitarea atribuțiilor sale și pentru organizarea executării legilor;

b) acte privind modificarea, completarea sau abrogarea actului sau actelor emise anterior.

Prin urmare, obligația Guvernului de a aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile legale constituie o condiție *sine qua non* a procesului de creație legislativă bazat pe principiile coerenței, corelației și subordonării actului normativ legii și actului normativ de nivel superior, consecutivității și echilibrului între reglementări.

13. În capitolul VII, considerăm oportună stabilirea unui termen de intrare în vigoare a Legii, care se va calcula de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Stabilirea acestui termen este determinat de necesitatea asigurării funcționalității serviciului 112, deoarece intrarea în vigoare a unei legi este urmată de punere în aplicare a noilor reglementări, reieșind din caracterul obligatoriu al acestuia.

14. Textul proiectului se va revizui din punct de vedere gramatical. Predicatele în propoziție de indicat la timpul prezent (spre exemplu, art. 15 alin. (2), art. 17 alin. (3), art. 18 alin. (5)). De asemenea, este necesară revizuirea textului în vederea respectării spațiului între cuvinte.

15. Potrivit preambulului și notei informative, proiectul de Lege cu privire la organizarea și funcționarea serviciului național unic pentru apelurile de urgență 112 a fost elaborat în vederea transpunerii în legislația națională a prevederilor acquis-ului comunitar reglementând serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice. Astfel, întrucât proiectul actului normativ prezentat este cu relevanță UE, respectivul necesită a fi coordonat și cu Centrul de armonizare a legislației. Or, în conformitate cu pct.5 din Regulamentul Centrului de armonizare a legislației, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 190 din 21 februarie 2007, de competența acestuia este de a se expune asupra proiectelor actelor normative, cu relevanță UE, emițind, în ultimă instanță, declarația de compatibilitate a proiectului de act normativ cu legislația Uniunii Europene.

Reieșind din cele enunțate, se consideră imperioasă prezentarea proiectului de Lege în cauză în adresa Centrului de armonizare a legislației în vederea asigurării conformității legislației naționale cu acquis-ul comunitar. Subliniem că, obiectivul ajustării legislației naționale la cea europeană, urmează a fi atins prin transpunerea adecvată a prevederilor Directivelor europene, implicit prin obținerea Declarației de compatibilitate a proiectului de act normativ cu legislația UE, emisă de Centrul pentru armonizarea legislației ca urmare a întocmirii Tabelului de concordanță în conformitate cu pct. 21 din Regulamentul privind mecanismul de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația comunitară, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 1345 din 24 noiembrie 2006.

16. Totodată, reieșind din faptul, că obiectul de reglementare al proiectului, implică activitatea furnizorilor de rețele și/sau servicii publice de comunicații electronice, respectivul proiect urmează a fi coordonat și cu Grupul de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător (în temeiul pct.5 al Hotărîrii Guvernului nr.1030 din 3 octombrie 2005 cu privire la Registrul actelor oficiale de reglementare a activității de întreprinzător).

17. În temeiul Legii nr.239-XVI din 13 noiembrie 2008 privind transparența în procesul decizional, se consideră oportună coordonarea proiectului cu societatea civilă. Centrul pentru Drepturile Omului în vederea consultării opiniei acestora în raport cu prevederile proiectului.

18. Proiectul necesită a fi examinat suplimentar în baza avizelor întru excluderea divergențelor de opinii.

19. Întrucât implementarea acestui proiect implică cheltuieli financiare, este necesară elucidarea în nota informativă la proiect, a aspectelor referitoare la *fundamentarea economico-financiară* a dispozițiilor proiectului, în conformitate cu art. 20 al Legii nr. 780-XVI din 18 iulie 2003 privind actele legislative. Or, potrivit art. 131 din Constituția Republicii Moldova, nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare. În acest sens, a se vedea avizul Ministerului Finanțelor.

Viceministru

Nicolae EȘANU